

Kielletty raketti Poika juoksi kauemmas asutuksesta. Pellon yli kohti metsänlaitaa. Suunnitelma oli ollut kaksivaiheinen. Ensin hän hiipi veljensä huoneeseen. Raotti ovea ja ryömi kohti komeroa. Ne olivat olleet muovipussissa komeron lattialla. Rapisevat muovikääreet melkein paljastivat hänet, mutta veli ei herännyt. Käänsi vain levottomasti kylkeään. Saunalta napattu tulitikkurasia rytmitti juoksua, jokaisella askeleella rapisten. Poika syöksyi hankeen heti saapuessaan aukiolle ja iski varastamansa ilotulitteen hankeen. Punakeltainen pahviputkilo pilkkotti puoliksi lumihangesta odottaen kipinää. Ensimmäinen tikku sammui heti, mutta toisella lanka syttyi. Poika kiljahti riemusta, paeten taivaalle tuijottaen. Räjähdys oli paljon suurempi kuin hän odotti ja kävellessään takaisin riemu vaihtui katumukseen. Äiti odotti portailla yhdessä arestin. Lupaus Hengitys rahisi kuin ruosteinen sarana. Rinta kohoili nopeasti, ja sydän löi lailla patarummun. Se antoi sinfonialle pohjaväreen. Silmissä tanssi kymmenet tähdenlennot, kun hän kohotti katseensa jaloistaan. Hän tunsi olevansa viimein elossa. Hän katsoi taakseen, nosti kädet lanteilleen vielä huohottaen ja hymyili. Hymy oli sellainen voittajan virnistys, mistä ei voinut erehtyä. Taikauskoinen itselle tehty lupaus oli kantanut hänet tänne. Nyt hän seisoj jo kymmenen kiloa kevyempänä, kotikuntansa jyrkimmän mäen päällä, eikä edes haikaillut vanhaa minäänsä, joka haaveili sokerista ja mukavasta nurkasta pehmeällä kulmasohvalla. Hän veti itseensä tammikuun taikaa, ja pukeutuisi vanhoihin farkkuihinsa toukokuussa. Mutta mikä tärkeintä hän oli vihdoinkin ylpeä itsestään.